

ZÖLD LEGELŐ

Kim Young Sam lelkész prédikációja

A test gondolata és akarata, illetve az élet Igéje

„Ti, kik gyűlölitek a jót és kedvelitek a gonoszt! A kik levonszátok róluk bőrüket és csontjaikról az ő húsokat.” (Mik.3,2)

Mit is jelent valójában a testünk igazi mivolta? A Biblia ezt mondja rólunk, emberekről: „A ti testetek természete a jót gyűlöl, a gonoszt pedig szereti.” (Róm. 1.) De az ember megtéveszti önmagát, ugyanis hamis gondolatainak köszönhetően 'jószándékúnak' titulálja magát, és úgy véli, hogy az ő jó akarata nem más, mint a saját mivolta. Mivel nem ismeri a saját természetét, nem támaszkodik Istenre, hanem ő maga igyekszik megtenni mindent. Ám ha emiatt nem teljesülnek az elképzelései, azonnal kétségbe esik.

Amíg mi, emberek ragaszkodunk ahhoz a szándékunkhoz, mely szerint 'jól és helyesen kell élnünk', addig soha nem leszünk képesek megismerni valóságos és igazi mivoltunkat. Továbbá azt sem várhatjuk, hogy a szívünk megváltozzon. Amikor valakinek – aki természetéből adódóan jó-akarátú embernek tartja magát – rávilágítanak igazi mivoltára, azonnal megharagszik. Ha pl. ugyanez az ember szeretné lealacsonyítani a szívét, de valaki más azt mondja neki: 'Alázd meg magad!' – akkor azt gondolja: 'Miről beszél ez nekem? Én sokkal előbb gondoltam rá.' – így dacol vele. Ez annyit jelent, hogy nem alázza meg a szívét. Tudniillik, ha magában így határoz: 'Szeretnék megalázkodni' – még nem jelenti, hogy meg is tette. Amikor azt hiszi, hogy a gondolata alázatos emberré tette őt, csak megtéveszti önmagát.

„Tessék? Én pénzőrült lennék?”

Volt egy testvérem, aki folyton késve érkezett az Istentiszteletre. Noha a munkája azt is lehetővé tette volna, hogy korábban jöjjön, ő mégis állandóan elkésett az esti Istentiszteletről. Egy nap, amikor megint csak később jött, azt mondtam neki:

– Testvérem! Te túlságosan szereted a pénzt.

Az arcán a következő válasz tükröződött: „Ez nem igaz.” – majd továbbra is elkésett. Néhány nap múlva újra mondtam neki:

– Testvérem, te egy pénzmániás vagy.

Ekkor úgy tűnt, hogy elkezdett gondolkodni rajta. Később a következő bizonyágtételt mondta: Gyülekezeti életem során többször hallottam a következőt: Ne szeresd a pénzt! – ezért a szívem mélyén azt gondoltam: 'Nem szabad szeretnem a pénzt.' Akaratlanul is azt gondoltam magamról, hogy én nem vagyok olyan ember, aki a pénzt szereti. Ezért képtelen voltam egyetérteni a Lelkész Úrral, amikor azt mondta: „Testvérem, te szereted a pénzt.” Szavai elkerülték a szívemet. Még jó párszor hallhattam az intő szavakat, melyek végül arra indítottak, hogy a szívem legmélyét is megvizsgáljam. Akkor láttam csak igazán tényleges mivoltomat, ami nagyon is szereti a pénzt.

Amennyiben a testvérben megvan az a jó szándék, hogy 'ne szeresse a pénzt', úgy önmagát csapja be, hisz olyan embernek tartja magát, aki nem szereti a pénzt. Mi, emberek, pontosan ilyen vakságban élünk. Így bármennyiszer is mondják nekünk: 'Pénzmániás vagy, rossz ember vagy.' – úgy gondoljuk, ez nem nekünk, hanem másnak szól. Miután az ember bűnbe esett és eltávolodott Istentől, a Sátán jó akaratot ültetett a szívébe. Ám amíg az ember bízik a jó akaratban, addig soha nem lesz képes felismerni a saját igazi mivoltát.

A levegőben járó ember, aki bizonytalan életet él

Az ember a saját gondolatában is szívesen gyönyörködik. Az ilyen hamis, levegőben szálló gondolatokban bízva, bizonytalan életet él. Még a gyülekezetben is vannak olyan emberek, akik – a Sátán csalárdságának köszönhetően – szívesebben követik ezeket a hamis gondolatokat, sőt az életüket bízák és építik rájuk. Vajon ez milyen következményeket vonhat maga után? Aki ilyen bizonytalanságban él, valóban megízlelheti azt a boldogságot, ami olyan, mint egy vattacukor? Sajnos nem. Biztos, hogy nyomorúság vár rá. Soha nem élvezheti a teljes nyugalmat. Az ilyen élet végén nincs vattacukor.

Isten azt mondja nekünk:

„Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Lélek szerint valók pedig a Lélek dolgaira. Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség.

Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.” (Róm. 8, 5-7)

A test gondolata ellenségeskedés Isten ellen, és halál. Sőt nem engedelmeskedik az Isten törvényének sem, mert nem is teheti. Ezért Istennek az ellensége, szemben áll Vele. Aki a saját

gondolata szerint él hitéletet, annak előbb-utóbb az lesz az eredménye, hogy szemben fog állni Istennel. Mert az a fajta hitélet nem Isten gondolatából származik, hanem a test gondolatából, ami viszont Isten ellensége. Ami tehát a gondolatban születik, nem azonos a hittel. A gondolat soha nem lesz képes hitet adni nekünk.

János I. levele azt mondja Isten Igéjéről: „Az élet Igéje.” Nos, az emberek ezt az „élet Igéjét” nem életként, pusztán csak hangként fogadják. Miért következhet be ilyen szörnyűség? Aki az élet Igéjét nem fogadja a szívébe, halált és pusztulást von maga után. Miért csak hangként hallják? Ennek az az oka, hogy – bár az emberek hallgatják Isten Igéjét – csak a test gondolata alapján hallgatják. Az ilyen módon hallgatott Ige nem ad sem életet, sem erőt a szívüknek. Így értelemszerűen a test rabszolgájaként kell élniük. Miért hallgatják mégis a test gondolata alapján Isten Igéjét, ami pedig teljesen más? Azért, mert az ember nincs tisztában a saját mivoltával, hogy mennyire tudatlan, gonosz és mocskos, továbbá azt sem tudja, hogy a test gondolata honnan származik. Így továbbra is megbízik a test gondolatában.

Isten megátkozta a testünk gondolatait, ezért azt mondta:

„Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.” (Ézsa. 55,7)

Isten azt mondta: „Hagyja el a gondolatait.” A test sohasem élhet közösségben Istennel, a gondolatban pedig nincs élet. Mi legyen hát a gondolat sorsa? Porrá kell zúzni, vagy meg kell javítani? Természetesen porrá kell zúzni. Nos, mindig vannak olyan emberek, akik emberi tervek és gondolatok között élnek, ezek alapján szeretnék jobbítani a gondolataikat, mert úgy vélik, hogy ez hasznos és jó. Ezek az emberek nem tudják megnyerni az Igében lévő életet. Nem azért, mert Isten nem adott életet, hanem azért, mert ők maguk ragaszkodnak a test gondolatához, a halálhoz. Az Igében élet van. Abban kell reménykedünk, amit Isten mond, ami Isten akarata. Az által a nemes kegyelem által életet nyerhetünk.

Amit Isten megátkozott, nekünk is átkoznunk kell

Vajon érdekelheti e Isten Igéje, és a saját lelkük azokat az embereket, akik a test gondolatát követve, mindenben szerencséért fohászkodnak? A válasz természetesen: Lehetetlen! Mert e két dolog egymásnak ellensége. Az élet akkor válik láthatóvá, ha az átok, mellyel Isten a testet megátkozta, a mi szívünkben is letelepedik. Mivel ez nem történik meg, az ember továbbra is a testet követi, és abban bízik. Ne feledjék:

„A test gondolata halál, ellenségeskedés Isten ellen.”

Ne hallgassanak arra, amit a test gondolata sugall! Csak abban az Igében bízzanak és reménykedjenek, amit Isten mondott. A Biblia arról is beszél, hogy a test nem alkalmas arra, hogy reményt helyezzünk bele, sőt azt is mondja, hogy hagyjunk fel a testben való bizalommal. Abban a pillanatban, amikor felhagyunk a testben való bizakodással, a hit automatikusan kialakul. Ekkor már hallani fogjuk a szívünkben Isten hangját, és ez a hang a szívünkben életté válik. Isten Igéje a gondolatokon túl hallatszik. Többé ne bízzanak abban a testben, amit Isten megátkozott. Mert ha Isten azt megátkozta, akkor Istennek ezzel a döntésével egyet kell értenünk. Ez a hit. Tudniillik, ha Isten megátkozta, akkor nekünk is meg kell átkoznunk. Ez a hit. Ahogyan Isten megátkozta a testet, úgy nekünk is átkoznunk kell a testet, egész életünkben. Ha ebben hiszünk, az életünkben láthatóvá válik az élet útja, amit az Úr ad. Én abban hiszek, hogy ilyen módon, Isten kegyelmében részesülve, nemes életet élhetünk.